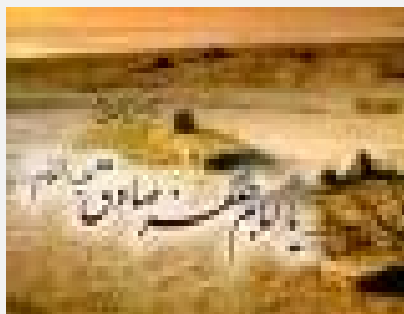

چرا شیعه را "جعفری" میخوانند؟

بنابر روایت متواتر وصحیح اولین دانشگاه اسلامی در دوران امام جعفر صادق (ع) افتتاح و ازهرمنبر و منزلی صدای علم به گوش میرسید...

بنابر روایت متواتر وصحیح اولین دانشگاه اسلامی در دوران امام جعفر صادق (ع) افتتاح و ازهرمنبر و منزلی صدای علم به گوش میرسید بطوریکه در این دوران 4 هزار طلبه و دانشجو به کسب علوم مختلف پرداخته که نام بسیاری از ایشان تاکنون جاری و باقیست و مدین شدن مذهب شیعه اثنی عشر به مهر "جعفری" مهمترین دلیل وبرهان بر چهره علمی این مذهب اسلامی بشمار میرود.

در بیان این حقیقت که اول سرچشمه فیض و علم رسول گرامی اسلام (ص) است شک و تردیدی نیست و آنچه غیر از این بیان شود جز راه گمراهی به مقصد و مقصود نخواهد رسید زیرا ایشان به سند واحد و متواتر اهل سنت و شیعه در بیان حدیث "مدینه خود را شهر علم معرفی مینماید و به اذعان قرآن کریم کام رسول الله جز به بیان حق گشوده نشده و آنچه از زبان ایشان ساری و جاری شده است علم الهی و کلام حق است .

ایشان در بیان حدیث فوق میفرمایند: "من شهر علم هستم و علی باب این شهر" در بیان ساده این روایت باید گفت : شهری دارای باب است که دیوار و محصور باشد و اینکه علم رسول گرامی اسلام محفوظ است شکی نیست زیرا در قرآن مجید نقل به مضمون میفرماید: فرشتگان آسمانها محافظان علم محمد هستند تا دشمنان به گوش خود این علم را به سرقت نبرند. این کلام در حالی بیان میشود که بارها از زبان رسول گرامی اسلام و ائمه هدی (ع) شنیده شده که : از ما سوال کنید قبل از آنکه دیر شود.

این بیان حکایت از آن دارد که با وجود انحصار در علم الهی ، کسانی که طالب علم و فیض باشند پابنده آن خواهند بود بشرط آنکه برای ورود به این شهر چونان دزدان از دیوار قصد ورود نکنند و شرط ادب و معرفت در دق الباب نمایند. رئیس مذهب جعفری ، رسول الله (ص) است

در این مطلب که فی الواقع رئیس مذهب جعفری شخص رسول گرامی اسلام (ص) است تردید نیست زیرا ریشه شیعیان به خود پیغمبر عظیم الشان اسلام میرسد و اولین بار از زبان ایشان نام شیعیان امیرالمومنین علی(ع) بگوش رسیده است . این عباس روایت می کند که چون آیه شریفه " إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ" «آنان که ایمان آورده اند و نیکوکار شدند به حقیقت، بهترین اهل عالمند. پاداش آن ها نزد خدا باغ های بهشت عدن است که نهرها زیر درختانش جاری است و در آن بهشت تا ابد جاودان و متنعمند و خدا از آن ها خشنود است(1)». بر پیامبر خدا(صلی الله علیه وآله) نازل شد، پیغمبر خطاب به علی ابن ابی طالب(علیه السلام) فرمود: «یا علی! در این آیه شریفه، مراد از خیر البریه تو و «شیعیانت» می باشید. روز قیامت تو و شیعیانت در حالی که خداوند از شما راضی و شما هم از خداوند راضی و خشنود هستید می آید(2)».

این تنها یک سند از بیان حقیقت نورانی شیعیان از کلام رسول گرامی اسلام است که خود را مدینه علم الهی و علی (ع) را باب این شهر معرفی کرده است .

پس در نتیجه شهر علم افضل بر باب علم است و کسی وارد نمیشود بر این شهر مگر آنکه از باب آن کشف ادب نماید و این بیان به تکرار در کلام امام معصوم (ع) شنیده شده است. از همین رو این رئیس مذهب شیعه شخص رسول گرامی اسلام و جانشین برحق ایشان امیرالمومنین (ع) است و فرزندان معصوم ایشان ستارگان هدایتی هستند که رسول گرامی اسلام آنها را به جابرین عبدالله انصاری آموزش داد.

بر همین اساس چنانچه بخواهیم شیعیان را عدالت خواه معرفی کنیم بهتر آنست که ایشان را علوی معرفی کنیم و اگر چهره صلح طلبی و آرامش خواهی را بخواهیم بعنوان نماد این مذهب بیان نمائیم بهتر است با عنوان "حسنی" بخوانیم . شیعه و شاخه های ائمه (ع)

همانگونه شهادت طلبی و ایثارگری شیعیان از امام حسین (ع) و دیانت طلبی را باید از علی بن حسین سید الساجدین (ع) رنگ و بوی دیگری بخود بگیرد هر یک از ائمه ما قبل و بعد از امام جعفر صادق(ع) دارای خصیصه و شاخه بارزی میباشند ولی آنچه در زمان امام ششم از شیعه متبادر گردید اندیشمندی و علم طلبی این مذهب بود که علیرغم شاخه بارز تاکنون آنچنان که باید از شیعیان به نمایش درنیامده است.

شیعیان چرا جعفری هستند؟

بر اساس اصل نبوت که هر پیغمبری قبل از وفاتش، وصی و جانشین خویش را از جانب خدا معین می کند، خاتم الانبیا نیز امیرالمؤمنین علی(علیه السلام) را باب علم، وصی و خلیفه خود معرفی و امت را به اطاعت از وی امر نمود. هرچند بعد از وفات پیامبر، خلافت به امام علی(علیه السلام) نرسید؛ اما دو خلیفه اول در تمام دوره خلافت خود - باستثنای اوایل خلافت ابوبکر - در تمام امور با حضرت علی(علیه السلام) مشورت نموده و مطابق راهنمایی های ایشان عمل می کردند و آن حضرت

نیز همانگونه که تا پیش از شهادت خود باب کرامت را بر طالبان حقیقت گشوده بود از ارایه مشاوره و طریق صحیح به آنان که حق ایشان را غصب کرده بودند دریغ نکرد.

حتی حضرت علی(علیه السلام) راهنمای خلیفه اول و دوم در امر قضاوت آن ها بوده است. آنچنان که بارها عمر به روایات صحیح و متواتر بیان میکند: اگر نبود عمر به هلاکت میرسید.

علی(ع) وقتی که رجال و دانشمندان سایر ادیان، برای کشف حقایق به مدینه می آمدند تا مناظره و مباحثه علمی نمایند، امام علی(علیه السلام) آنان را مجاب می کرد و بدین طریق از ارایه خدمات شایان علمی خود به جامعه مسلمین دریغ نمود. باین حال امام اول شیعه هرگز نتوانست دانشگاه علوم و فیوضات الهی خود را آنچنان که شایسته باشد مفتوح نماید و صندوقچه علوم ایشان سربسته مهر به حسن و حسین علیهما سلام سینه به سینه منتقل شد ولی دوران خفقان حکومت امویان حسنین را درکنج غربت نشاند و هریک را به مشغله ای درگیر ساخت تا مسلمانان نتوانند از سرچشمه های جوشان علوم بهره مند شوند.

پس از شهادت امام حسن مجتبی(ع)، امام حسین، امام سجاد و امام باقر(علیهم السلام) تحت فشار شدید و آزار و اذیت اموی ها قرار گرفته و تحت نظر و کنترل بودند. آنچنان که آمار آمد و شدها به منزل امامان معصوم لحظه به لحظه به حکومت مدینه و دربار حکام اموی گزارش میشد و فقط عده قلیلی از شیعیان خاص، موفق به دیدار آن ها و اخذ حقایق و علوم می شدند تا آنکه بالاخره هر کدام از فرزندان رسول الله(صلی الله علیه و آله) را به طریقی به شهادت رساندند.

در اوایل قرن دوم هجری، درگیری های شدیدی بین بنی عباس و بنی امیه شکل گرفت و اموی ها مشغول و مجبور به دفاع از حکومت خود شدند. در نتیجه توان ادامه آن سختگیری ها و کنترل ها را نداشتند. لذا امام صادق(علیه السلام) با استفاده از این فرصت، از انزوا بیرون آمد و خانه خود را به دانشگاه علوم الهی مبدل ساخت و باب این دانشگاه را به روی همه مردم باز گذاشت. ایشان آزادانه در منبر مساجد به نشر علوم و احکام و قواعد دین می پرداخت آنچنان که بنابر روایت مستند در این زمان بیش از چهار هزار طلبه و دانشجوی علم و دانش از دریای بی کران علم آن حضرت بهره گرفته و هریک به دانشمندان اندیشمندان شهری در عصر خود مبدل که نام برخی از آنها و علوم مکشوفه ایشان تاکنون مورد بهره برداری قرار میگیرد.

شاگردان خاص آن حضرت با بهره گیری از جلسات درس ایشان، درباره مبانی علمی، قسمت هایی از چهارصد اصل معروف را نوشتند که به «اصول اربعه مائمه» معروف شد. یکی از خوشه چینان مکتب آن حضرت به نام جابر بن حیان کتابی شامل هزار ورق و پانصد رساله به رشته تحریر در آورد.

جابر بن حیان بابره گیری از این سرچشمه جوشان موفق به کشف الکل گردید که تاکنون علوم پزشکی و شیمی خود را مدیون این کشف بزرگ میدانند.

امام جعفر صادق(ع) علیرغم تلاش بدخواهان شیعه برای نمایش تک بعدی از آن و هادپان این مذهب در دوران مذکور علوم مختلفی را در اولین دانشگاه بزرگ اسلام و جهان تدریس نمود که از جمله آنها میتوان به: شیمی، فیزیک، نجوم، ریاضی، فقه و حقوق اسلامی و... اشاره داشت.

بنابراین برای هیچ کدام از اهل بیت عترت و طهارت، چنین فرصتی پیش نیامده بود تا بتوانند به نشر احکام و قواعد فقهی، تفسیر آیات قرآن مجید و کشف اسرار حقایق بپردازند. چون این موقعیت بیشتر برای امام جعفر صادق(علیه السلام) پیش آمد، لذا مذهب شیعه با مهر "جعفری" مژدین از علوم الهیه آن امام گردید و تاکنون به واسطه این جوشندگی در علم به نام آن حضرت اشتهار و معروفیت یافت.

اشتهار مذهب شیعه به نام امام جعفر صادق(علیه السلام) هیچ دلالتی بر تفاوت بین ایشان و اجدادش و نیز عموی بزرگوارش امام حسن مجتبی(علیه السلام) که از امامان بر حق شیعه است، ندارد. بلکه مبداء و دلیلی برای علمی بودن چهره شیعه بشمار میرود.

آیا امام صادق فقط به شیعیان درس میداد؟

پاسخ این سوال به قطعیت خیر است زیرا اکابر علما و فقهای بزرگی از اهل سنت، نظیر: ابوحنیفه، مالک بن انس، یحیی بن سعید انصاری، ابن جریر، محمد بن اسحق، یحیی بن سعید قطان، سفیان بن عیینه و سفیان ثوری از مکتب آن حضرت بهره گرفته و افتخار شاگردی آن حضرت را با خود همراه ساخته اند.

اما آنچه از آن جز به تخریب و تبعیت از کج فهمی های گذشتگان نمیتوان یاد کرد، موجب شده تا حق جویان اهل سنت تاکنون از حقانیت و علمیت ستارگان آسمان ولایت کم بهره باشند که از نشانه های آن فقط ذکر همین مطلب کفایت میکند که باوجود پرورش شاگردان بزرگی چون افراد صدر و الذکر نام امام جعفر صادق(ع) باوجود آن همه روایت و اصل معروف که در عموم کتب اهل سنت نیز ذکر شده جزو ائمه اربعه این مذهب قرار نگرفته است.

حال آنکه این امام همام به جهت نسب و فضیلت که در صفحات کتب مشهوره اهل سنت به آن ادعان و تاکید شده سرآمد افرادیست که در بیان اصول و فروع شرعی و علمیه بدون درک حضرت رسول(ع) به بیان روایات متضاد از یکدیگر اقدام نموده اند. حال آنکه تاکنون حتی کلمه ای متضاد از آنچه رسول گرامی اسلام(ص) و قرآن کریم به بشر ارایه نموده است از زبان امام جعفر صادق(ع) و یا دیگر ائمه طاهربین نقل قول نشده است.

اما آنچه ائمه طاهربین الاخصوص امام ششم شیعیان ثبت و ضبط در پرونده علمی و شرعی شیعه نموده به بیان خود ایشان هیچ نبوده جز آنکه انتقال کلام رسول گرامی اسلام باشد.

پی نوشت:

1 . بينه (98): 7 و 8

2 . اللمعة البيضاء، ص413، حديث 1125 ؛ شواهد التنزيل، ج 2، ص459 ؛ الدر المنثور، ج 8 ، ص589 ؛ المناقب، ص265، حديث 247 ؛ شبهای پیشاور، ص156 «أنت يا علي و شيعتك تأتي أنت و شيعتك يوم القيامة راضين مرضيين». منبع : البرز